

Indstilling.

Fru Grethe Borrild Nielsen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 2. december 1974.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 132 stemmer.

Formanden:

Af praktiske grunde går vi herefter til punkt 5 på dagsordenen, som er:

Tredje behandling af forslag til lov om fornyelse af et statspræmieobligationslån.

(Lovforslag nr. 32. Fremsat 16/10 74. Første behandling 30/10 74. Betænkning 20/11 74. Anden behandling 27/11 74).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 126 stemmer mod 4; 2 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Man gik derefter til punkt 4 på dagsordenen, nemlig:

*Fremsættelse af lovforslag.***Formanden:**

Jeg giver ordet til finansministeren, for at han kan fremsætte det anmeldte finanslovsforslag.

Finansministeren (Anders Andersen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte forslag til finanslov for finansåret 1. april 1975-31. marts 1976. I lighed med tidligere

år er der både i forslaget tekst og i anmærkningerne indarbejdet budgetoverslag for de tre følgende finansår. Endvidere er den særlige budgetredgørelse vedlagt forslaget.

Forud for gennemgangen af det fremsatte forslag skal jeg kort omtale den økonomiske situation, som stærkt har præget statsbudgettets udvikling i indeværende finansår, og som er afgørende for tilrettelæggelsen af finanspolitikken i det kommende år.

Vi har i år oplevet et omsving i de økonomiske konjunkturer af et omfang, vi ikke har været vidne til siden i begyndelsen af 1950'erne. Efter den udprægede højkonjunktur i 1973 er der sket en kraftig afmatning inden for store områder af økonomien. Dette omsving er ikke et isoleret dansk fænomen. Det har præget størsteparten af industrilandene — måske bortset fra Sverige og Norge — og er især en følge af de høje oliepriser, men også en videreførelse af tendenser, som allerede var indledt før olie-krisen.

Der har imidlertid samtidig været selvstændige danske kræfter i gang, som har bevirket, at væksten i ledigheden gennem efteråret har været relativt større end i de fleste andre lande. Jeg tænker naturligvis her på det bratte omsving i boligbyggeriet, som i de foregående år var kommet op på et ekstraordinært højt niveau, som der ikke var reel økonomisk basis for, så meget mere som finansieringsomkostningerne i år har været højere end nogen sinde tidligere.

Til trods for denne svækkelse af aktiviteten er der ikke sket nogen væsentlig neddæmpning af den voldsomme stigningstakt i priser og lønninger; desværre har Danmark her bevaret sin position som et af de lande, hvor inflationen løber hurtigt. Når der ikke desto mindre her i efteråret er sket en vis forbedring af vor løbende betalingsbalance over for udlandet, beror det overvejende på stagnation og i de sidste måneder direkte tilbagegang i importen.

Der er derfor ikke tale om en varig bedring, og det må frygtes, at yderligere be-

[Finansministeren.]

stræbelser for at stimulere beskæftigelsen igen vil skærpe valutaproblemet, hvis der ikke på andre måder gøres en alvorlig indsats for at styrke danske virksomheders konkurrenceevne.

Denne udvikling i den samlede økonomi har sat sit tydelige præg på statsfinanserne i indeværende finansår og er med til at fastlægge udgangspositionen for finansåret 1975-76. Omkring vedtagelsen af finansloven for 1974-75 i marts måned i år påregnedes et overskud på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet for 1973-74 på 5,5 mia kr., og der blev budgetteret med et overskud i 1974-75 på 3,7 mia kr. Baseret på de seneste skøn må vi nu forvente et underskud i indeværende finansår på ca. 800 mill. kr.

På indtægtssiden påvirker den vigende tendens i efterspørgslen og den voksende ledighed såvel provenuet af kildeskatten som provenuet af forbrugsafgifterne.

Herudover er de væsentligste faktorer bag den forventede nedgang i indtægten fra kildeskatten, at provenuet for slutskatteafregningen for 1973 nu skønnes 800 mill. kr. lavere end på finansloven, og at skattereformen, der træder i kraft den 1. januar, medfører en nedsættelse af kildeskatteprovenuet med ca. 1,2 mia kr. for januar kvartal 1975. Det samlede provenu skønnes at blive ca. 49,2 mia kr. før afregningen til kommunerne, hvilket er en nedgang på ca. 3,5 mia kr.

Dels på grund af faldet i boligbyggeriet, dels på grund af den svækkede udvikling i det private forbrug må der regnes med, at provenuet af merværdiafgiften vil blive ca. 600 mill. kr. lavere end budgetteret.

I alt vil statens samlede indtægter i 1974-75 blive ca. 3,8 mia kr. lavere, end det oprindeligt var antaget på finansloven, og det sker til trods for de afgiftsforhøjelser, der vedtoges i maj med henblik på at bremse den ugunstige udvikling på betalingsbalancen.

På statsbudgettets udgiftsside forventes de samlede udgifter nu at blive ca. 62,1 mia kr., hvilket er omkring 700 mill. kr. mere end på finansloven.

Som i tidligere år var det først og fremmest skønnene for de lovbundne tilskud, der må revideres. Dette er i og for sig naturligt nok, når man betænker, at størrelsen af disse udgifter bestemmes af faktorer, der ikke

direkte er underkastet bevillingsmyndighedernes kontrol. Der er dog i år alene en enkelt post, der væsentligt afviger fra det budgetterede i opadgående retning, nemlig tilskuddet til arbejdsløshedsdagpenge. Som følge af den voksende ledighed forventes denne post nu forøget med ca. 1,4 mia kr.; heri er dog medregnet regeringens forslag om regulering af satserne fra den 1. januar 1975.

Herunder skønnes udgifterne til invalidepension, sygesikring og sygedagpenge at blive ca. 450 mill. kr. lavere end antaget på finansloven. Heraf vedrører 170 mill. kr. udbetaling af invalidepension. Besparelsen er udtryk for, at antallet af invalidepensionister nu er kommet ind i en roligere udvikling.

De rammebelagte udgifter skønnes at være uændret i forhold til finansloven, idet den 2 pct.s begrænsning af forbruget, der blev meddelt styrelserne ved finansårets begyndelse, samt virkningerne af igangsættelsesstoppet allerede var indbudgetteret på budgetreguleringskontoen.

For så vidt angår reserven til ny lovgivning og nye bevillingsforslag, er tillægsbevillingsreserven på 100 mill. kr. nu opbrugt, mens der endnu resterer beløb på lovreserven, når bortses fra ekstraordinære foranstaltninger foranlediget af den høje ledighed. Det vil blive tilstræbt at holde yderligere merudgifter inden for de samlede reserver.

En del af de nævnte stigninger i udgifterne modsvares af forventede forhøjelser af indtægter på udgitsbudgettet. Det gælder bl. a. virkningerne af DSBs takstforhøjelser pr. 1. oktober i år. I alt ventes en stigning på 250 mill. kr.

Efter denne oversigt over statsfinanserne for indeværende år skal jeg omtale det kommende finansår.

Det fremlagte finanslovforslag for 1975-76 er præget af to store ændringer i forhold til tidligere finanslove. Den ene vedrører skattereformen og de dermed forbundne besparelser. Den anden vedrører omlægningen af byrdefordelingen mellem staten og kommunerne.

Den 8. maj i år fremsatte regeringen i folketinget sit forslag til en samlet reform af indkomstbeskatningen. Hensigten med forslaget var at bryde med den udvikling, vi har

[Finansministeren.]

set i en årrække med stærkt stigende offentlige udgifter og stigende skattesatser. Særlig efter kildeskattens indførelse er skattetrykket her i landet steget stærkere end i andre lande. Hovedpunkterne i forslaget var en lettelse af indkomstbeskatningen på 10 mia kr. og hertil svarende ændringer i det øvrige skatte- og afgiftssystem kombineret med en nedsættelse af de offentlige udgifter.

Allerede ved fastsættelsen af budgetteringsrammerne for finanslovforslaget i slutningen af maj indarbejdedes den del af de foreslåede besparelser, der berørte de rammebelagte udgifter. Frem til september forhandlede regeringen derpå dette oplæg med partierne her i tinget.

Med udskrivningslovens vedtagelse blev første etape af disse forhandlinger afsluttet med en skattelettelse i 1975 på 7 mia kr.

Reformen betyder en nedsættelse af indkomstskatten og dermed en realindkomstforøgelse for alle grupper af befolkningen. For en almindelig lønmodtager kan skatteenedsættelsen omregnes til en realindkomstfremgang svarende til en stigning i ugelønnen i januar på omkring 7-9 pct.

Ved forliget i september aftaltes endvidere at gennemføre besparelser i forhold til de tidligere budgetoverslag på i alt 5,8 mia kr. i april 1974-pris- og lønniveau. Størsteparten af dette beløb, 4,9 mia kr., er allerede indarbejdet i finanslovforslagets enkelte paragraffer og videreført i budgetoverslagstallene.

Der henstår stadig nogle uløste problemer vedrørende den endelige udformning af nogle af de besluttede besparelser. Det gælder f. eks. inden for det sociale område og sundhedsvæsenet samt besparelser ved ændring af normeringskrav og andre personalebesparende foranstaltninger. Disse besparelser er derfor optaget på finanslovforslaget sammen med finansministeriets reserver. Regeringen lægger afgørende vægt på, at de samlede besparelser bringes op på det aftalte beløb.

Uden at gå i detaljer med de konkrete spareforanstaltninger finder jeg, at der er et par træk ved besparelserne, der kan være grund til at fremhæve.

Besparelserne omfatter alle ministerier bortset fra forsvarsministeriet, hvor udviklingen jo blev lagt i faste rammer ved for-

svarsforliget i 1973. For at tilvejebringe den fleksibilitet, som var nødvendig for at gennemføre de kraftige beskæringer af de rammebelagte udgifter, fandt regeringen det rigtigst at nedbringe antallet af budgetteringsrammer.

Med skattereformens stærke reduktion af skattesatserne blev der skabt grundlag for en nyvurdering af en række af de offentlige ydelser. Det gælder især forskellige ændringer af en række lovbundne tilskud, og uden ændringer på dette felt er det ikke muligt at gennemføre effektive indgreb over for de stærkt stigende offentlige udgifter. På denne måde får skattereformen og besparelserne det langsigtede perspektiv, der ofte har manglet i de forskellige sparebestrebelser i de senere år.

Det langsigtede perspektiv fører direkte over i den anden store ændring, der er sket. Jeg tænker her på gennemførelsen af fjerde etape af reformen af byrdefordelingen mellem stat og kommuner. Med det fremsatte forslag når vi et meget betydningsfuldt skridt videre frem i den omlægning fra refusionsordninger til generelle tilskud, der skal forbedre mulighederne for styring af de offentlige udgifter.

De mange forskellige refusionsordninger på finanslovene har ofte lagt hindringer i vejen for en sikker budgettering af statens udgifter. Som generelle tilskud fastlægges disse udgifter endeligt ved finanslovens vedtagelse og giver således en fastere styring af de samlede statsudgifter.

Set med borgernes øjne indebærer omlægningen, at prioriteringen af de offentlige opgaver og afgørelser om forbruget af offentlige midler lægges så tæt på borgerne som muligt.

Der er næppe heller tvivl om, at omlægningen vil medvirke til en roligere udvikling i de samlede offentlige udgifter.

Det incitament, der tidligere lå i, at en betydelig del af kommunernes udgifter ved forskellige opgavers løsning kunne væltes over på staten, vil være fjernet. I valget mellem forskellige opgavers løsning vil der ikke længere være tilskyndelse til at foretrække løsninger, der indebærer en høj refusionsprocent. Begge disse forhold har utvivlsomt tidligere bidraget til opdriften i de offentlige udgifter.

Under den nærmere gennemgang af fi-

[Finansministeren.]

nanslovsforslaget skal jeg mere detaljeret gøre rede for de skete omlægninger.

På det finanslovsforslag for 1975—76, som nu ligger på folketingets bord, er de samlede udgifter beregnet til 66,2 mia kr. Det svarer til en vækst i statens udgifter på 4,1 mia kr. eller 6,6 pct. i forhold til de seneste skøn for udgifterne i indeværende finansår.

Vurderes udgifterne under hensyn til den forventede stigning i pris- og lønniveau fra 1974-75 til 1975-76, der er anslået til ca. 14 pct., ligger der bag denne usædvanlig langsomme vækst et fald i statens udgifter på omkring 7 pct. Det fremlagte budget er således et klart udtryk for regeringens vilje til gennem de aftalte besparelser at lægge bånd på væksten i de offentlige udgifter.

Det må dog i denne sammenhæng tages i betragtning, at udgifterne på finanslovsforslaget er reduceret i forhold til indeværende år på grund af bortfaldet af den omkostningsdæmpende ydelse på 1,9 mia kr. og på grund af, at udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge i næste finansår er budgetteret godt 0,6 mia kr. lavere end den forventede udgift i indeværende finansår.

Med en stigning i statens indtægter på ca. 2 mia kr. til 63,3 mia kr. bliver det samlede resultat et underskud på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet på ca. 2,9 mia kr. i finansåret 1975-76.

Inddrages de forskellige bevægelser på kapitalbudgettet, er der på finanslovsforslaget budgetteret med et kasseunderskud på ca. 6,4 mia kr., mens kasseunderskuddet for indeværende år skønnes at blive på ca. 3,9 mia kr. Disse tal er dog stærkt præget af de meget betydelige obligationskøb, som efter loven foretages af den sociale pensionsfond.

Jeg skal ikke her gentage de mange betæneligheder, der kan være ved at knytte vurderingen af finanspolitikken til en enkelt saldo på budgettet, det være sig overskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet eller kasseoverskuddet. Blot vil jeg gerne fremhæve, at under de givne omstændigheder må underskuddet tages som udtryk for, at den økonomiske situation nu væsentligt har skiftet karakter i forhold til de foregående år. Den ændrede linje i statens udgifter til køb af arbejdskraft, varer og tjenester betinger også, at det ville være rimeligt at

slække på kravene om overskud på budgettet.

Den væsentligste del af de løn- og prisstigninger, der er budgetteret med i forslaget, skyldes en opgang, der allerede har fundet sted i den forløbne del af 1974. Jeg kan i denne forbindelse minde om, at finanslovsforslaget for 1975-76 som hovedregel er budgetteret i april 1974-løn- og prisniveau. Når jeg udtrykkelig siger „som hovedregel“, hænger det bl. a. sammen med, at de generelle tilskud til kommunerne budgetteres i løbende priser, dvs. i det forventede gennemsnitlige prisniveau i 1975-76.

Reserven til pris- og lønstigninger er for 1975-76 budgetteret til 9,4 mia kr. Den skal altså dække merudgifter på bevillinger, der er budgetteret i april 1974-niveau. Det drejer sig især om lønninger til statens ansatte og om de sociale pensioner.

Der er hermed rent beregningsmæssigt afsat beløb svarende til udbetaling efter den nugældende ordning af tre pristalsportioner efter januarpristallet i 1975 og to portioner efter juli pristallet.

På grund af omlægningen af en del refusioner til generelle tilskud er det ikke muligt direkte at sammenligne pris- og lønstigningsreserven for 1975-76 med den tilsvarende reserve for 1974-75.

Med udgangspunkt i regeringens ønske om en tilbageholdende linje med hensyn til nye udgiftkrævende reformer er de samlede reserver til ny lovgivning og nye tillægsbevillingsforslag budgetteret til 350 mill. kr.

Som en anden konsekvens af septemberforliget er der, som jeg allerede har nævnt, foretaget betydelige reduktioner i de rammebelagte udgifter.

Således er der gennemført kraftige beskæringer af anlægsudgifterne i forhold til budgetoverslagene fra november 1973. Sammenlignes med finansårene 1973-74 og 1974-75, hvor anlægsaktiviteten var dæmpet på grund af igangsættelsesstoppet, er anlægsudgifterne dog på samme niveau. I betragtning af den helt ændrede beskæftigelsessituation anser regeringen imidlertid denne videreførelse af niveauet for nødvendig.

Tilsvarende har vi for budgetoverslagene lagt en fast linje, når der bortses fra den vækst i anlægsudgifterne, der skyldes de to store trafikprojekter, lufthavnen på Salt-holm og forbindelsen over Store Bælt.

[Finansministeren.]

På nogle områder er der dog budgetteret med en udvidelse af anlægsaktiviteten. Det gælder bl. a. post- og telegrafvæsenet, ligesom statshavnens anlægsbudget er udvidet med godt 25 pct. Endelig er der inden for forsåret budgetteret med en betydelig udvidelse af materielanskaffelserne, der blandt andet tager sigte på at opnå langsigtede besparelser på driften.

I alt er statens anlægsudgifter og anlægstilskud budgetteret til knap 4 mia kr. i 1975-76, hvortil kommer statens udlån, der for en væsentlig del også omfatter udgifter til anlægsformål.

De rammebelagte driftsudgifter er fastsat i overensstemmelse med de reduktioner, der er aftalt som led i spareplanen.

Der er nøje sammenhæng mellem væksten i personaleforbruget og væksten i driftsudgifterne, og regeringen agter fortsat at føre en restriktiv linje, når det drejer sig om flere offentligt ansatte. Specielt antallet af statsansatte, der opføres på finansloven, er kun vokset med 0,2 pct. fra 1. april 1973 til 1. april i år.

Det er imidlertid ganske utilstrækkeligt, at staten alene holder igen. Også på dette felt må vi intensivere samarbejdet med kommunerne og andre offentlige institutioner. Jeg tænker her ikke mindst på en fortsættelse af linjen fra spareforliget med lempelser af normeringskrav m. m.

Et af de områder, som regeringen ikke har ment det rigtig at inddrage i sparebestræbelserne, er de sociale pensioner, der dækker 22 pct. af statsbudgettet. Det kan anslås, at pr. 1. april 1975 vil der herhjemme være næsten 800.000 modtagere af henholdsvis folke-, enke- og invalidepension.

Bistanden til udviklingslandene er budgetteret til at stige med 16 pct. i forhold til 1974-75. De samlede bevillinger kommer dermed op på 1,2 mia kr. Det svarer til 0,6 pct. af bruttonationalindkomsten. Med en planlagt årlig vækst på knap 8 pct. i de kommende år vil bistanden ved udgangen af 1970'erne nå op på det niveau på 0,7 pct., man har vedtaget som et mål i FN.

Som allerede nævnt indebærer gennemførelsen af byrdefordelingsreformens fjerde etape væsentlige ændringer på statsbudgettet. De generelle tilskud fra staten til kommuner og amtskommuner stiger fra ca. 1,4

mia kr. i 1974-75 til ca. 7,5 mia kr. i 1975-76. De udgør dermed 11 pct. af de samlede udgifter på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet. Det er først og fremmest bloktilskudene, der beregnes på grundlag af udgiftsbehovstal, der stiger. Ved omlægningen sker der en fuldstændig ophævelse af en række refusionsordninger. Således bortfalder de nuværende sygehusrefusioner, refusionen af sygesikringsudgifterne samt en række refusioner på undervisningsområdet, hvoraf den største post er lærerlønrefusionen. I forbindelse med omlægningen gennemføres også de vedtagne ændringer i de kommunale udligningsordninger, hvorefter staten overtager en andel af kommunernes egne bidrag til den kommunale udligning.

Den usikre økonomiske situation og ikke mindst de uafklarede spørgsmål vedrørende forhandlingerne på arbejdsmarkedet gør det også særdeles vanskeligt at forudsige udviklingen i statens indtægter. Som beregningsgrundlag er forudsat en stigning i de skattepligtige indkomster fra 1974 til 1975 på 15 pct.; med den fastsatte udskrivningsprocent på 90 forventes det samlede provenu af kildeskatten at stige med kun 5 pct. eller 2,5 mia kr. til 51,5 mia kr. i forhold til indeværende finansår. Uden skattereformen ville stigningstakten være nået op på omkring 20 pct. ligesom i de foregående år.

Ved vurderingen af stigningen må det yderligere tages i betragtning, at provenuet i 1974-75 allerede er reduceret med skattereforens virkning på 1,2 mia kr. i første kvartal af 1975, således som jeg nævnte det under min omtale af budgettet for indeværende år.

Den i maj gennemførte ændring i betalingen af restskatter på mindre end 2.000 kr. har virkning allerede fra indeværende indkomstår og vil påvirke de restskatter, der skal betales i 1975-76.

Set fra et statsfinansielt synspunkt er det af største betydning, at kommunerne med en stigning på 4,7 mia kr. eller ca. 22 pct. har budgetteret deres andel af kildeskatteprovenuet for 1975-76 på basis af antagelser om en stærkere indkomststigning i 1975 end forudsat i finanslovforslaget. Dette virker tilbage på statens andel af kildeskatten, som derfor viser en nedgang fra 30,7 mia kr. i 1974-75 til 28,5 mia kr. i 1975-76.

Der er regnet med en stigning i forbruget

[Finansministeren.]

i faste priser på 4 pct. fra 1974 til 1975 som grundlag for budgetteringen af forbrugsafgifterne. Det heraf afledte provenu er skønnet til 32,6 mia kr., hvoraf merværdiafgiften forventes at bidrage med ca. 17,1 mia kr. Det er herved forudsat, at folketinget vedtager de afgiftsforslag, der indgik i septemberforliget.

Det finanslovsforslag, jeg her har gennemgået, må vurderes i sammenhæng med konjunkturudsigterne for 1975. Den internationale lavkonjunktur, der satte ind i kølvandet på oliekrisen ved årsskiftet 1973-74, må forventes at vare ved et godt stykke ind i 1975. I Vesteuropa og Nordamerika kan en forbedring tidligst forventes at indtræde henimod slutningen af 1975. Det skaber selvsagt overordentlig vanskelige betingelser for vores eksport.

Samtidig står vi i den indenlandske økonomi over for det problem, at det alvorligt forringede bytteforhold og underskuddet på betalingsbalancen gør det bydende nødvendigt at fremskynde omstillingsprocessen til fordel for eksporterhvervene og de importkonkurrerende erhverv.

Det helt centrale i denne stærkt tilspidse situation bliver at tilrettelægge en økonomisk politik, der kan holde det stadig stigende indenlandske omkostningsniveau nede og dermed forbedre den internationale konkurrenceevne.

Finanspolitikken udgør et hovedelement i denne økonomiske politik. Men jeg finder det nødvendigt i denne forbindelse at understrege, således som regeringen har gjort det ved flere tidligere lejligheder, at finanspolitiske foranstaltninger ikke alene kan skabe de tilstrækkelige forudsætninger for at genoprette ligevægten i dansk økonomi. Det er nødvendigt, at arbejdsmarkedets parter bidrager til en samlet løsning.

Regeringen har med det fremlagte finanslovsforslag tilstræbt at yde sit bidrag til de nødvendige forudsætninger for en begrænsning af den høje ledighed, uden at belastningen af betalingsbalancen bliver for stærk. En yderligere ekspansion af den offentlige sektor vil kunne gøre det endnu sværere at løse betalingsbalanceproblemet og er i modstrid med regeringens mål om at bryde med den fortsatte vækst i de offentlige udgifter og stigningen i skattebyrderne. En varig

løsning af arbejdsløshedsproblemerne afhænger alene af mulighederne for at bremse den voldsomme stigning i det hjemlige omkostningsniveau.

Jeg skal slutte med på regeringens vegne at tilsige finansudvalget støtte ved det forestående budgetarbejde. Hermed skal jeg anbefale finanslovsforslaget for 1975-76 til folketingets velvillige behandling.

Formanden:

Eksemplarer af det nu fremsatte finanslovsforslag vil blive omdelt.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov angående tilvejebringelse af beføringsmidler til brug for krigsmagten og ved beskyttelsen af civilbefolkningen mod følgerne af luftangreb [af Holten m. fl.].

(Lovforslag nr. 61. Fremsat 30/10 74).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forsvarsministeren (Erling Brøndum):

Det fremsatte lovforslag betyder en fornuftig forenkling; derfor kan jeg anbefale det.

Søren Jensen (S):

Jeg skal gøre det næsten lige så kort som forsvarsministeren og sige — i citationstegn — at „det er jo et særdeles vigtigt forsvarspolitisk problem“, vi har til behandling her, og det burde nok have været klaret ved en almindelig lovrevision af den gamle lov fra 1939. Men all right, når problemet nu er rejst, så vil jeg da gerne erkende, at der her er tale om forældet lovgivning, og vi er som altid fra socialdemokratiets side interesse-rede i at forenkle og ajourføre vore love. Hvis dette kan gennemføres — og det håber jeg ministeren kan bekræfte — uden at det medfører øget administration og øgede udgifter, så synes vi, det er en udmærket idé, men øgede udgifter og øget administration havde næppe været meningen med at op-hæve disse paragraffer.

Kaj V. Andersen (V):

Jeg vil gerne anbefale dette lovforslag, på samme måde som forsvarsministeren gjorde